

Koliko (u)poznamo jedni druge?

[...] Ljudi rijetko žele priznati da u nekoj duši prebiva Bog, pa i onda kad vide očita djela njegove prisutnosti. Zato i zatvaraju oči pred ljepotom Božjom koju u sebi nose sveće duše na tih i skrovit način. Osim toga zatvaraju i uši pred milinom Božje riječi, dok se dive ljudskoj rječitosti, koja je najčešće isprazna i površna, varljiva i zavodljiva. Tjerajući radije proroke iz svoje sredine, brane se od odgovornosti pred Bogom, misleći kako će im savjest biti mirna i odgovornost umanjena za grijeha i zla koja čine prepušteni samima sebi.

Molimo stoga mi dar milosti da se ne bojimo upoznavati ljude na ispravan način, dolazeći im do srca i duše. A to ćemo moći ako i sami budemo ljudi koji na istovjetan način pristupaju Bogu i njega poznaju. Ako dopustimo Bogu da nas on iz dana u dan upozna, dotiče nam srce i bogati nas svojom prisutnošću, onda ćemo bez daljnega znati i drugima pristupati na taj način, ne odbacujući u njima ono što je istinski sveto i Božje. U tom duhu otklonimo iz sebe svaki otpor koji imamo prema Bogu u svojim dubinama, a potrudimo se primati ga iskreno i otvoreno, ne kao prijetnju vlastitom razvoju i veličini, već jedini pravi put. To će nas otvoriti i poslati i k braći, u kojima ćemo također tražiti ono čemu se u sebi radujemo. Neka nas Isusov život i primjer osnaži u svakom nastojanju, te se trudimo primati ga uvijek iskreno i cjelovito kao glavni sadržaj sve naše spoznaje, kojom kasnije možemo najbolje obogatiti jedni druge. Uvedeni u spoznaju Kristovu, uvodimo jedni druge u puninu života, po istom Kristu Gospodinu našemu.

<https://www.vieraidjela.com/koliko-upoznajemo-jedni-druge-razmisljanje-uz-4-nejelju-kroz-godinu-c/>

Usta će moja razglašivati pomoć tvoju.

Tebi se, Gospodine, utječem,
ne daj da se ikada poštđim!
U pravdi me svojoj spasi i izbavi,
prikhoni uho k meni i spasi me!

Budi mi hrid utožista i čvrsta utvrda spasenja
jer ti si stijena i utvrda moja.
Bože moj, istrđni me iz ruke zlotvora.

Jer ti si, Gospodine, ufanje moje,
Gospodine, uzdanje od moje mladosti!
Na te se oslanjam od utrobe;
ti si mi zaštitnik od majčina krila.

Usta će moja razglašivati pravednost tvoju,
povazdan pomoć tvoju.
Bože, ti mi bijaše učitelj od mladosti moje
i sve do sada navijestam čudesu tvoja.

Otpjevni psalam: 71,1-4a.5-6b.15ab.17

Prikazanje Gospodinovo - Svijećnica

Blagdan Prikazanja Gospodinova (Svijećnica) **slavi se 2. veljače**, četrdeset dana nakon Božića. [...] Na mnogim mjestima taj dan obilježava i kraj Božićnog vremena. Skidaju se Božićni ukrasi, Božićna drvca se tada spaljuju, pepeo im se miješa sa pepelom „badnjaka“ i tada se pepeo posipa po vrtovima i poljima da zemlja boljim rodnom urodi.

Blagdan su počeli slaviti jeruzalemski kršćani od 4. stoljeća kao susret Isusa i svetih staraca, a uveli su ga na traženje hodočasnika koji su željeli molitvom i razmišljanjem obilježiti mjesta Isusova života. Kršćani Istoka vrlo rano uveli su na ovaj blagdan i procesiju koja je označavala spremnost sudionika za susret s Gospodinom koji dolazi.

Kad je tijekom 7. stoljeća blagdan uveden i u Rimu, pape su procesiji dali pokorničko obilježje. Na početku veljače rimski pogani imali su svečani ophod kroz grad uz popratne nemoralne običaje. Kršćani su zapaljenim svijećama željeli izraziti vjeru u Krista kao svjetlo svijeta. Obred blagoslova svijeća za tu procesiju nastao je u Francuskoj u 10. stoljeću i postupno je prihvaćen u cijeloj crkvenoj zajednici Zapada. Od blagoslova svijeća i procesije nastao je za ovaj blagdan hrvatski naziv „Svijećnica“.

<http://www.ivanjareka.zupa.hr/prikazanje-gospodinovo-svijećnica/>

SVETI BLAŽ I BLAGOSLOV GRILA

O blagdanu sv. Blaža, **3. veljače** svake se godine po crkvama dijele blagoslov grla. Svećenik s dvjema svijećama pristupi vjerniku i moli: »**Po zagovoru sv. Blaža, biskupa i mučenika, oslobodio te Bog od bolesti grla i svakog drugog zla!**« Taj je blagoslov takozvana blagoslovina u Katoličkoj Crkvi. Temelji se na prastaraj predaji po kojoj je sv. Blaž svojim blagoslovom spasio dječaka kome je u grlu zapela riblja kost.

[...] I pred vlastitu smrt na stratištu, molio je Boga da milosrdno usliši molitvu svakome tko boluje od grlenih bolesti, a zazove svečevu pomoć pred Bogom.

<http://www.ivanjareka.zupa.hr/2015/02/sveti-blaz-i-blagoslov-grla/>

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka

Petrinjska 20

Zagreb

Godina 13 • broj 524 • 2022. godina

ČETVRTA NEDJELJA KROZ GODINU

30. siječnja 2022.

Isus, kao ni ono Ilija i Elizej,
nije poslan Židovima.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapeclanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 4, 21-30

U ono vrijeme: Isus progovori u sinagogi: »Danas se ispunilo Pismo što vam još odzvanja u ušima.« I svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koje su tekle iz njegovih usta. Govorahu: »Nije li ovo sin Josipov?«

A on im reče: »Zacijelo ćete mi reći onu prisposobu: Liječniče, izliječi sam sebe! Što smo čuli da se dogodilo u Kafarnaumu, učini i ovdje, u svom zavičaju.« I nastavi: »Zaista, kažem vam, nijedan prorok nije dobro došao u svom zavičaju. Uistinu, kažem vam, mnogo bijaše udovica u Izraelu u dane Ilijine kad se na tri godine i šest mjeseci zatvorilo nebo pa zavlada velika glad po svoj zemlji. I ni k jednoj od njih nije bio poslan Ilija doli k ženi udovici u Sarfati sidonskoj. I mnogo bijaše gubavaca u Izraelu za proroka Elizeja. I nijedan se od njih ne očisti doli Naaman Sirac.«

Čuvši to, svi se u sinagogi napune gnjevom, ustanu, izbace ga iz grada i odvedu na rub brijega na kojem je sagrađen njihov grad da ga strmoglave. No on prođe između njih i ode.

Nepriznat u svom zavičaju

Upravo u svom zavičajnom gradu Nazaretu, upravo tamo, gdje ga svi poznaju i drže, da je on Josipov sin, jer tamo je i odrastao – upravo tu u sinagogi u Nazaretu Isus ne nailazi na pravo priznanje kao Mesija, nego biva odbačen, žele ga strmoglaviti s ruba brijega!

Luka u svom evanđelju izvještava da Isus zbog toga nije iznenađen. Naprotiv! On je računao s odbacivanjem, jer: "Nijedan prorok nije dobro došao u svom zavičaju." Tamo gdje ga svi znaju i gdje se ponaša prijateljski prema ljudima kao jedan od njih, jedan prorok neće lako biti priznat kao prorok. Većina će kazati: "To je jedan od nas. Kako on može biti nešto osobito ili kakvu važnu poruku ima za nas?" Isus se nije krio zbog te običnosti prihvaćanja njega kao osobe, želio je pokazati, da je stvarno čovjek među ljudima, premda je ujedno vječni Božji Sin kojeg je poslao u svijet Otac nebeski.

Ovoga puta Isus se provukao između svojih protivnika koji ga progone, jer je tek na početku svoga javnog djelovanja. Ipak je bijes njegovih zemljaka znakovit navještaj onoga što će se dogoditi u tri godine, kad on bude osuđen na smrt na križu i na grozan način ubijen.

Kako je moralo biti Isusu u duši, kad su ga ljudi odbacili, jer on je od mladosti bio poznat onima koji su mu povjerovali i koje je ljubio? On je bio čovjek, i sigurno ga je to duboko pogodilo. Ipak Isus nije bio ogorčen ili ispunjen osvetom; naprotiv: ljubav njegova srca trpjela je odbijanje. On nije otkazao tu svoju ljubav prema ljudima.

Kaže se u Prvoj poslanici Korinćanina: "Ljubav nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se

nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi" (1 Kor 13,5b-7)

Isus je znao, da ljudi trebaju vremena, da to što su čuli i vidjeli, prerade, probave. Tako su se mnogi od njih kasnije okrenuli Isusu i slijedili ga. Drugi su se nakon njegove smrti i uskrsnuća obratili. Nikada nije kasno, da se netko obrati. Bog čeka na našu vjeru i našu ljubav.

Božji je dar, da mi ljudi uopće možemo vjerovati i ljubiti. To nam prije svega dolazi od njegove milosti i omogućava nam, da vjerujemo u njega, da se nadamo i ga ljubimo. Daka-ko, on nas na to ne prisiljava, nego čeka na naš slobodni odgovor.

Kao što i čitanje pokazuje, konačno naš život ovisi o ljubavi: ako je imamo, koristimo se također i drugim darovima i kvalitetama i postajemo plodonosni u Božjem kraljevstvu; ako nam ljubav fali, sve drugo je bezvrijedno, pa i sama vjera ili prorokovanje ili čudesna moć.

U nasljedovanju Isusa smijemo ići našim putem; ne radi se o spektakularnim stvarima, nego o vjernosti u malim; o tome da u svako vrijeme ostvarujemo ljubav prema Bogu i bližnjima!

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/4-nedjelja-kroz-godinu-3/>

Majko Božja Kamenitih vrata, zaštitnice grada Zagreba i PU zagrebačke moli za nas!